

KATECHEZA II

“ZACZNIJMY OD POCZĄTKU...”

1. Wstęp

Z pewnością mamy już mocną świadomość tego, jak istotną kwestią nie tylko dla naszej wiary, ale i całości życia, jest prawidłowy obraz Boga. Jeżeli pozostaniemy na poziomie naszych wyobrażeń i przestaniemy Go szukać, to nie będziemy w stanie doświadczyć Jego Miłości ani nie zauważymy Jego Boskiego działania w naszym codziennym życiu.

W jaki jednak sposób należy szukać Boga, aby być jak najbliżej prawdy? Jeśli wrócimy do dwóch uczniów zmierzających do Emaus, to znajdziemy na to sposób! Kiedy uczniowie opowiedzieli o swoich niespełnionych oczekiwaniach Jezusowi, nie wiedząc, że to On, Jezus przeszedł do katechezy. Pokazał, w jaki sposób powinni starać się zrozumieć Słowo - tym samym wytyczył nam pewną drogę do poszukiwania i poznania Mesjasza.

2. Tekst ewangeliczny Łk 24, 25-27.

²⁵ Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy!

²⁶ Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?»

²⁷ I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

3. Zaczniemy od początku

Jezus wskazuje na Pismo Święte, którego On sam jest centrum. Kiedy Żydzi gromadzili się w Synagogach, to czytali Pisma i rozmawiali o nich, wyjaśniając ukryte znaczenie. Podobnie i Jezus także chodził do Synagogi, czytał Pisma i wyjaśniał słuchaczom przeczytany fragment tekstu. Jesteśmy zatem zaproszeni do tego, aby skupić się na Biblii i przez natchnione słowa dotrzeć do prawdy. Oczywiście nie jesteśmy w stanie teraz przeczytać całego Pisma Świętego ani nawet Starego Testamentu, ale możemy skupić się na pewnych schematach i przesłaniach, które tam odnajdziemy.

a. Postaci.

Na początku, zwróćmy uwagę na istotne postacie, które są bohaterami Starego Testamentu. Mocno wpisały się w Historię Zbawienia, a każda z nich może nam przekazać istotne informacje na temat przyjscia Mesjasza i Jego misji.

Nowy Testament uczy nas, że **Chrystus jest nowym Adamem**. Pierwszy przyniósł na świat grzech, Drugi Adam przyniesie życie w obfitości.

Melchizedek - król pokoju, który składał w ofierze chleb i wino, zapowiada Jezusa - Najwyższego Kapłana, Księcia Pokoju, który złoży w ofierze swoje ciało i krew.

Izaak - pierworodny syn obietnicy, który jest wyprowadzany na górę, poza miasto, aby stać się ofiarą dla Boga - zapowiada Mesjasza, który zostanie wyprowadzony na górę poza miasto i złoży ofiarę z samego siebie dla zbawienia ludzkości.

Podobnie, należałoby przywołać m. in. **Abrahama, Józefa, Mojżesza, Jozuego, Dawida, Salomona** czy **Jonasza**. Zachęcam Was, byście spróbowali przyjrzeć się później jednej z tych osób i odnaleźć w niej zapowiedź Mesjasza.

b. Mędrcy i nauczyciele Izraela – wydarzenia

Kolejną kwestią, którą musimy wziąć pod uwagę, są **wydarzenia Starego Testamentu**, które w swojej spójności wskazują na centrum historii, czyli przyjście Mesjasza. Tutaj również przedstawimy kilka przykładów tych wydarzeń znajdujących się na kartach Biblii.

Arka Noego – kiedy nadszedł potop, Noe ze swoją rodziną przeżyli dzięki zbudowanej arce. Potop był skutkiem nadmiarem grzechu, ale nie pozostawił ludzi bez możliwości ratunku. Kiedy ludzie tonęli w grzechu, Bóg posłał swojego Syna - Jezus jest Nowym Noem, a Kościół nową arką, która może przeprowadzić człowieka przez śmierć grzechu.

Exodus – wyjście z niewoli egipskiej zapowiada wyzwolenie ludzi z niewoli grzechu i śmierci, aby dotrzeć do ziemi obiecanej, czyli rzeczywistości przebywania z Bogiem.

Baranek paschalny – jego krew na odrzwiach chroniła przed śmiercią. Krew Chrystusa oczyszcza nas z grzechu i wzbudza do nowego życia, a spożywanie Jego Ciała i Krwi daje życie wieczne.

Wąż z brązu – wywyższony na pustyni przez Mojżesza przywracał zdrowie tym, którzy zostali śmiertelnie ukąszeni przez węże. W taki sam sposób, na krzyżu, wywyższony został Chrystus, abyśmy mogli zostać wyzwoleni od śmierci wiecznej.

Podobnie jak w pierwszej części, tak i teraz zachęcam was do analizy jeszcze innych podobnych wydarzeń, jak np. **manna** czy **przejście przez Morze Czerwone**.

c. Prorocy

Ostatnią grupą Starego Testamentu są **prorocy Izraela**, przez których Bóg objawiał nadejście Mesjasza. Ta część będzie się już składała z samych cytatów:

Protoewangelia – chyba tu należy zacząć. W Księdze Rodzaju, kiedy ludzie zostali oszukani przez węża, Bóg składa obietnicę:

¹⁵ *Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie i niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę.* (Rdz 3, 15)

Natan wypowiadający prorocтво dla Króla Dawida:

¹² *Kiedy wypełnią się twoje dni i spocznieś obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twojego, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzą jego królestwo.*

¹³ *On zbuduje dom imieniu memu, a Ja utwierdzą tron jego królestwa na wieki.*

¹⁴ *Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem.* (2 Sam7, 12-14)

Micheasz

¹ *A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności.*

² *Przeżył [Pan] wyda ich aż do czasu, kiedy porodzi mająca porodzić.*

Wtedy reszta braci Jego powróci do synów Izraela.

³ *Powstanie On i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana Boga swego. Osiądą wtedy, bo odtąd rozciągnie swą potęgę aż po krańce ziemi.* (Mi 5, 1-3)

Można też spojrzeć na prorocтва **Daniela** (Dn 7, 13-14); **Zachariasza** (Za 9,9); **Joela** (Jl 3, 1-5); **Ezechiela** (Ez 36, 22-32); **Jeremiasza** (Jer 31, 31-34), jak również **Psalmy Dawidowe** (Ps: 118; 16; 110).

Na koniec zostaje nam największy z proroków mesjańskich – **Izajasz**:

¹⁴ *Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel.* (Iz 7, 14)

¹ *Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło.*

² *Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu.*

³ *Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemiecy jak w dniu porażki Madianitów. (Iz 9, 1-3)*

¹ *I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni.*

² *I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.*

³ *Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził z pozorów ni wyrokował według pogłosek;*

⁴ *raczej rozsądzi biednych sprawiedliwie i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego. (Iz 11, 1-4)*

¹³ *Oto się powiedzie mojemu Słudze, wybije się, wywyższy i wyrośnie bardzo. (Iz 52, 13)*

⁴ *Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego.*

⁵ *Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie.*

⁶ *Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas się obrócił ku własnej drodze, a Pan zwałił na Niego winy nas wszystkich.*

⁷ *Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich.*

⁸ *Po udręce i sądzie został usunięty; a kto się przejmuje Jego losem? Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących; za grzechy mego ludu został zbity na śmierć.*

⁹ *Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi, i w śmierci swej był [na równi] z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.*

¹⁰ *Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a woła Pańska spełni się przez Niego.*

¹¹ *Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyci. Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie.*

¹² *Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobycz, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami. (Iz 53, 4-12)*

4. Zakończenie

Kochani, dziś było dużo Słowa, ale pozwólcie, że nim również zakończymy. Jezus po 40 dniach na pustyni poszedł do Synagogi:

¹⁶ *Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać.*

¹⁷ *Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane:*

¹⁸ *Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więzniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, 19 abym obwoływał rok łaski od Pana.*

²⁰ *Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione.*

²¹ *Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli. (Łk 4, 16-21)*

